

عنوان مقاله:

بررسی خویشکاری اسطوره «گاو»

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای میان رشته ای زبان و ادبیات فارسی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

سولماز مظفری - هیات علمی

کیوان زارعی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی مدرس دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

اسطوره گونه ای جهان شناسی باستانی است که برپایه شناخت و اندیشه بشر است که می خواهد خود و جهان را بشناسد. اسطوره های هر ملتی نشانگر ارزش ها و هنجارها و برداشت هایی هستند که در گذر زمان دچار تطور و دگرگونی می شوند؛ اما زوال نمی یابند. با نگاهی به پرسوناژهای اسطوره ای و نگاره های اساطیری حضور اساطیر انسانی- حیوانی و قداست حیوانات اسطوره ای مشهود است. یکی از موضوعات مشترک در میان اساطیر ملل، قداست بخشی به حیوانات از جمله «گاو» است. گاو به عنوان نخستین جانور اساطیری از اهمیت ویژه ای برخوردار است. «گاو» در اساطیر هند و اروپایی به-عنوان موجودی اسطوره ای با چهره و بار معنایی مثبت و منفی نمود یافته و از آن ردپایی در بسیاری از اساطیر ملل مشهود است. در این مقاله تحلیلی- توصیفی سعی بر این است که «گاو» به عنوان اسطوره در ملل ایران و یونان و دیگر سرزمین ها مورد بررسی قرار گیرد و زوایا و ابعاد وجودی آن از نظرگاه مفارقتی و مشابهتی مطرح شود. نتایج به دست آمده نشان می-دهد این حیوان، چه با دید اسطوره اصلی و چه به عنوان حیوان مکمل اسطوره، از دو صفت زنانگی / مادرانگی با صفت زایش و باروری و صفت اقتدار و قدرت برخوردار است. با توجه به نتایج این مساله مشهود است که شباهتی مابین برمایه در اسطوره افریدون ایرانی با دیگر داستان های اسطوره ای سرزمین های دیگر از جمله یونان مشاهده می شود و این داستان در جای خود، از نگر قداست و مادرانگی قابل تامل و بررسی است. چهار خویشکاری مادرانگی، قداست، اقتدار و سباعت در این اسطوره مشترک با دیگر ملل مشهود است.

کلمات کلیدی:

اسطوره گاو، اسطوره شناسی تطبیقی، خویشکاری اساطیری، جانوران اساطیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1925161>

